

на едно становище по-високо, и, като групира около себе просвѣтената наша интелигенция, да ѝ стане органъ и да даде по възможности на нашето общественно мнѣние една посока по добра, по спасителна. Поискахме да основемъ вѣстникъ, който да отвори война, мирна и тиха, съ оръжието на убѣдителното слово и на научнитѣ истини въ ржка, на всички ония, които, стѣпали на фалшивата почва на слѣпото партизанство, на егоистическитѣ и своекористни стремления, или пакъ на мѣгливи нѣкакви теории за политически и социаленъ нашъ животъ, сѣятъ съ перо, съ слово и съ дѣла гибелни семена отъ деморализация между неопитното и добродушното наше общество.

„Нашия народъ се стреми къмъ свободата. Ние ще му кажемъ, че на пълно съчувствуваме на това негово стремление. Свободата е слънцето, подъ което единствено народитѣ цвѣтятъ и благоденствуватъ. Но не ще се посвѣнимъ да прибавимъ, че той трѣбва да помни, какъ оня, който желае свобода, трѣбва да желае редъ; оня, който желае редъ, трѣбва да желае добра държавна организация; който желае добра държавна организация, трѣбва да желае политическа независимостъ; който желае политическа независимостъ, трѣбва да желае силно правителство; който желае силно правителство трѣбва да не му прави спянки въ неговитѣ законни дѣйствия. Едното съ другото е свързано.

„Нашитѣ хора обичатъ много да правятъ политика. Препиратъ се и се каратъ по кахвенетата за нищо и никакви работи, и губятъ на вѣтъра по цѣли дни и нощи. Ние ще имъ говоримъ, че нѣма нищо по добро отъ това, гдѣто въ една конституционна държава всѣки гражданинъ да бѣде строгъ защитникъ на своитѣ права и неумолимъ сѣдия на Правителството за неговитѣ незаконни дѣйствия. Но ще прибавимъ, че всѣко нѣщо си има границата и времето. Оня търговецъ или занаятчия, който има главата си пълна се съ политика, и който се препира до сръдъ нощъ въ кахвенетата за въпроси, които малко разбира, или които сами по себе не заслужаватъ много да се говори за тѣхъ, не може да гледа своята частна работа, и пропада. А отъ пропаданието на много граждани, осиромашава и страната. Страна пакъ, която нѣма търговия и индустрия, каквато свобода и да ѝ дава нейната конституция, тя не е свободна страна; тя е рабски подчинена на ония отъ своитѣ съсѣди, отъ които зависи икономически. Заради това — по мило политика, повече производителна работа. Народътъ